

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
БЕОГРАД

Пословни број: К-По2 4/2014

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ дана 25. маја 2015. године

Председник већа: 25. мај 2015. године

Председник већа отвара заседање у кривичном поступку Одељења за ратне злочине, Вишег суда у Београду К-По2 4/14, против Мирослава Гвоздена, због кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине.

Можемо констатовати да је веће у истом саставу као и до сада, непромењено, дакле, судије Мирјана Илић и Драган Мирковић чланови већа и Бојан Мишић председник већа.

Приступили су, како су и позвани:

- заменик из Тужилаштва за ратне злочине Миољуб Виторовић,
- оптужени лично,
- његов бранилац по службеној дужности адвокат Драгиша Слијепчевић.

Можемо констатовати да је присутна и адвокат Марина Кљаић.

Колегинице, била је само једна, морам признати, нејасноћа сасвим, јесте ли Ви истовремено и пуномоћник неког од оштећених?

Адв. Марина Кљајић: Не, овде сам само као посматрач.

Председник већа: Добро. Обавештен сам, односно видим већ да је од данас позиваних и предвиђених сведока приступио сведок ██████████, док нису приступили сведоци ██████████. Е, сад, што се ове двојице ██████████ који јесу неки род, неко неком је ту ██████████, места у коме се нешто од онога што је предмет овога поступка и десило, за њих сам обавештен да је и то наравно, преко ове наше Службе за прихват, помоћ и уопште комуникацију са сведоцима и са оштећенима, поготово оштећенима у ратним злочинима, да је сведок ██████████, а да, то је овде, ██████████ према подацима из Бихаћа у међувремену, дакле, прошле године преминуо. Нама је обећано да ћемо добити, као што смо и тражили, извод из матичне књиге умрлих или како се то већ тамо зове, чини ми се да нема разлога да у овом тренутку сумњамо у такву вест, али могу рећи да за сада то и није

потпуно званично потврђено, док што се [REDACTED] тиче он који је иначе, мислим [REDACTED] годиште или тако нешто, дакле, да се ради о старијем човеку, подаци су овакви, а од Службе за сведоке, као што сам поменуо, који је примио позив на познату адресу из списка, у телефонском контакту дана 21. маја 2015. године, о чему је и службена белешка састављена, да је његова [REDACTED], а с обзиром да [REDACTED] има проблема са слухом, да изузетно слабо чује, дакле, по речима његове супруге он је стар и лошег здравственог стања, те да се тврди да није у стању да путује и да се појављује пред судом, поготово не у Београду. Има податак да је спрема да сведочи путем видео-конференцијске везе, бар у овом тренутку, а обзиром да је лошег материјалног и здравственог стања, ето и то да додам, моле да се истом организује превоз од куће до суда и назад. [REDACTED] је и крајем прошлог месеца суду и доставио један руком писани поднесак, врло кратко онако, где наводи „Ја сам болестан, не могу доћи“, опет у складу са овим што смо већ овде чули. Након тога смо, говорим о суду у целини, приступили личном контакту то јест преко телефона и онда смо сазнали ово што је овде мало пре наведено што сам вам сада приказао.

Још 2013. године када смо ова два сведока први пут звали, они такође нису приступили и [REDACTED] који је такође, поготово за њега говорим то, пошто је о њему реч и то је актуелно, такође суду доставио поднесак уредно где је написао да здравствено није у стању да тај овилики пут од [REDACTED] где живи па до Београда да физички издржи.

У сваком случају, дакле, имамо сведока [REDACTED] предложеног у оптужници, пре тога саслушаног или испитаног у [REDACTED] пред тамошњом полицијом, а у смислу извођења те радње која је поверена од Тужилаштва у [REDACTED] и сведок који је такође сведочио и на главном претресу пред [REDACTED] [REDACTED] исте те године, односно године [REDACTED]. Иначе у досадашњем току поступка, бар у овоме који морамо поновити од како је бранилац по службеној дужности овде на страни оптуженог Гвоздена, осим одбране оптуженог чули смо и пет сведока на прошлом претресу, то у смислу кратког подсећања где смо стигли у поступку и данас би требало да чујемо овог сведока који је приступио.

Јесу ли странке сагласне да претрес наставимо и да чујемо овог сведока, а после тога ћемо разговарати о томе какви су предлози за даље? Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

На сагласан предлог странака да се главни претрес **НАСТАВИ** испитивањем сведока [REDACTED].

Испитивање сведока [REDACTED]

Председник већа: Добар дан. Господине [REDACTED], ми смо се већ видели, је ли тако, био неки с [REDACTED] или тако нешто, у сваком случају негде [REDACTED] кад смо Вас звали, били сте дошли.

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] године.

Председник већа: Постојали су разлози законског карактера што Вас нисмо тада чули, нажалост, иначе бисмо и из тог разлога смо Вас морали сад поново звати да и Вас чујемо овде и да Ви своју грађанску дужност испуните. Добро. Ово је Ваша лична карта, Ви сте [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]:

Председник већа: И тако сте и уписани, добро. Подсетите ме само када сте рођени?

Сведок [REDACTED]:

Председник већа: У ком месту?

Сведок [REDACTED]:

Председник већа: Да ли тамо даље и живите или не?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Добро.

Идентитет сведока утврђен из личне карте или [REDACTED]

Можемо вратити личну карту.

Душко, знате да сте позвани овде као сведок и то у кривичном поступку везаном за догађаје из децембра 1991. године или тако нешто, а могло би се рећи на вашој територији, је ли, с обзиром да је то био разлог из кога Ви имате нека сазнања о овоме што је предмет поступка. Као сведок у кривичном поступку, што су Вас и други већ подсећали и опомињали али морам и ја ето, дужни сте да говорите истину о ономе што Вас питамо, то значи да истовремено не смете ништа ни прећутати од онога што Вас се пита јер и нетачно исказивање а и прећуткивање истине чини кривично дело давања лажног исказа за које се такође кривично одговора, да ли то разумете?

Сведок [REDACTED]: Разумем.

Председник већа: Нисте дужни по закону као ни један сведок у кривичном поступку да одговарате на питања којима би себе евентуално изложили кривичном гоњењу или себи блиско лице или тешкој срамоти или материјалној штети, да ли то разумете?

Сведок [REDACTED]: Разумем.

Председник већа: Треба испред Вас да се налази текст заклетве који треба да се прочита наглас и на тај начин дајете заклетву, изволите.

Сведок [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Као што сам рекао, Ви сте већ пар пута давали свој исказ у овом предмету али свеједно треба да Вас чујемо овде, дакле, мислим да сам Вас довољно подсетио о ономе шта нас овде занима, дакле, шта Ви знате о овоме?

Сведок [REDACTED]: Детаљно о чему, ако смијем питати, директно?

Председник већа: Да, да.

Сведок [REDACTED]: Случај у Томашици што је био?

Председник већа: У Томашици и у Сасини да или на граници са Томашицом, како већ буде, али то где сте, што није спорно, ја мислим, [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Па тог дана обавијест дошла нека да је пуцњава се дешава у један дио Томашице, горњи дио, и ја колега један смо кренули са мојим аутом да видимо шта се дешава. И прије тог мјеста где је пуцњава речено нам да се чује, наишли смо на човека на путу лежи, стао сам са аутом, видео крвав сав. Убацимо га у ауто, окренемо ауто, повезем га у Хитну и у току вожње, војно возило, санитар, пребацимо у санитар тог човека, не знам ни ко је, вратио се назад. Док смо стигли горе да видимо има ли још шта. Горе је већ била полиција и војна и цивилна увиђајна али сам мого примјетити да је било два или три леша још, пошто нама нису дали више прићи онда смо ми вратили се назад. Није да нису дали прићи, него нисмо имали шта радити ту. Е, сад чуо сам да је тај човек осто жив, да ли је жив сад или није не знам.

Председник већа: Добро. Пошто сведок [REDACTED] је сведок Тужилаштва, тако да кажемо, да ли тужилац има неко питање посебно за овог сведока?

Заменик тужиоца: Добар дан. Нећу Вас дуго, само да Вас питам јесте ли Ви знали у који део села идете, односно ко је живео у том делу села?

Сведок [REDACTED]: Па јесам знао, имају, има католика, има Срба исто.

Заменик тужиоца: Е, сад, у који део сте Ви кренули?

Сведок [REDACTED]: Па тај дио сав Томашици припада.

Заменик тужиоца: Ко живи у том делу села где сте Ви кренули?

Сведок [REDACTED]: То је измешано.

Заменик тужиоца: Измешано?

Сведок [REDACTED]: Измешано, нема директно да је посебно село...

Заменик тужиоца: Добро, а тај човек кога сте пронашли на путу ко је он?

Сведок [REDACTED]: Вјерујте да име не знам тачно али знам да је католик, чуо сам, а тог момента нисам могао ни знати, крвав је био, а није ни битно, важно је човека спасити.

Заменик тужиоца: Можете ли укратко, мада сте то све испричали, можете ли укратко да нам опишете како је изгледао, и нећу Вас више ништа питати, како је изгледао тај човек, какве су те повреде биле?

Сведок [REDACTED]: Не могу добро, сав је био у крви, сјетити не могу се тачно.

Заменик тужиоца: По ком делу тела?

Сведок [REDACTED]: И по глави и по тијелу, ми смо имали неко ћебе смо успели убацити у ауто и био је сав у крви, давао је знакове живота, значи био је жив.

Заменик тужиоца: Да ли је могао да говори?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца: Због чега?

Сведок [REDACTED]: Не, кркљо је нешто, не.

Заменик тужиоца: Је ли био рањен? Где је био рањен?

Сведок [REDACTED]: Сав је у крви био, значи вјероватно је...

Заменик тужиоца: Извините, ништа, немам више.

Сведок [REDACTED]: Мислим, нисам могао ни видети.

Председник већа: Мирослав, има неко питање за овог сведока? Није обавезно.

Опт. Мирослав Гвозден: Господине [REDACTED], јесте тад били [REDACTED] [REDACTED] је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Опт. Мирослав Гвозден: Јесте ли још увек?

Сведок [REDACTED]: Не.

Опт. Мирослав Гвозден: Хвала Вам. Толико.

Адв. Драгиша Слијепчевић: Судија, питајте сведока пошто је тужилац питао од чега је био крвав, зна ли он од чега је био крвав, је ли он рањен или је у саобраћајној несрећи он то настрадао?

Сведок [REDACTED]: Не, не знам. Знам да је био, сав је у крви био и ми смо човека ишли да спасимо али ја прегледати, нит сам прегледао, нит могу рећи.

Адв. Драгиша Слијепчевић: Хвала. Немам више питања.

Сведок [REDACTED]: Углавном ишо сам човеку да помогнем, видим да је озлеђен, од чега је...

Председник већа: Само да нешто разјаснимо или бар да поновимо али кад је већ претрес и јавност овде присутна, из ког разлога сте Ви ишли тамо? Што су Вас обавештавали да се нешто десило, баш Вас и тако?

Сведок [REDACTED]: Ја сам најближи ту био са, најближи сам и са кућом ту, а тад сам био у резервном саставу полиције.

Председник већа: У резервном?

Сведок [REDACTED]: Да, и био је још војни полицајац један што је био ту.

Председник већа: То кад кажете „полиција“, мислите на цивилну, је ли?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Значи да нисте имали војну униформу или нешто томе слично?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Председник већа: Докле сте били [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Униформу јесам имао од полиције.

Председник већа: Полицијску добро али док сте то били, били сте у то време, колико још, ако је резервни значи док траје рат или тако нешто?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Сад тренутно нисте?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Мислим, можете и даље [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Председник већа: Колико сте били времена, имали [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Па до '95. негде.

Председник већа: За оно што сте већ говорили, пошто је било мало опширније него ово данас, да ли остајете код онога што сте тада [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Остајем, остајем, како не би.

Председник већа: Само ћу Вас мало подсетити онога што сте тада говорили, према овом записнику који је овде са Вашим потписом, то је био дан [REDACTED] године, е сад прво сте били причали како сте били [REDACTED], претпостављам да то и онако стоји, а овде ћу Вам само један део прочитати, да видимо да ли код тога заиста остајете, а то је, дакле, „На сеоском путу“, то кад сте са [REDACTED] овим за кога сте рекли да је покојни..

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте.

Председник већа: Изашли, који је војни полицајац био, је ли?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Каже, [REDACTED]

[REDACTED] и тако даље, је ли стојите иза тога?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесте, јесте, видело се човеку крв...

Председник већа: Ономе што ме занима а то је на том месту, дакле, где сте то уочили, да ли сте видели још неко мртво тело или живо, рањеног, погинулог, убијеног?

Сведок [REDACTED]: Не, не, ништа. Тек кад смо се вратили касније, ми смо...

Председник већа: На том месту ту где сте када сте дошли, јесу ли била нека запрежна кола или било какво возило?

Сведок [REDACTED]: Не, не, ништа ту, на том месту није било ништа, значи тај човек само био.

Председник већа: Пошто сте, да кажемо, збринули тог преживелог, живог човека, рањеног, када сте се вратили, јесте ли се вратили на то исто место или не?

Сведок [REDACTED]: Још напријед можда 200-300 метара где је већ била полиција и шта је било још, значи од тог мјеста где смо нашли човека.

Председник већа: Ако је то било на путу, то друго место где је, исто на путу или не?

Сведок [REDACTED]: На истоме путу, исти је пут ишо према ту.

Председник већа: На том месту где сте то све видели, има ли неких кућа у близини, баш у непосредној близини?

Сведок [REDACTED]: Једна кућа, ја мислим, да је била горе баш близу ту.

Председник већа: Та војна полиција и ко год је био дошао ту на увиђај, јесу ли они били код те куће па је она због нечега битна или не?

Сведок [REDACTED]: Не, они су били, ту је било још два...

Председник већа: У ком месту је тај виђај вршен?

Сведок [REDACTED]: Па јест кућа једна има баш десетак метара од ту где је био увиђај тај и полиција све, кад смо ми вратили се.

Председник већа: Јесте ли још нешто радили осим тога? Кажем, пошто сте дошли то да видите, јесте ли Ви имали са собом фотоапарат, било шта друго од опреме која је потребна за увиђај?

Сведок [REDACTED]: Не, ми смо били у резервном, кад смо излазили...

Председник већа: Што је онда овај војни полицајац [REDACTED] се Вама обратио?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Што се [REDACTED] онда Вама обратио?

Сведок [REDACTED]: Није било ту никог другог да оде се проверити каква је пуцњава, шта је.

Председник већа: Он је војни полицајац, где је он живео тада?

Сведок [REDACTED]: Преко пута мене, комшије.

Председник већа: А војна полиција која је већ била тамо, како кажете, одакле су они?

Сведок [REDACTED]: Е они су стигли, док смо ми одвезли овога, у то време су стигли, одакле су стигли не знам, и увиђај највероватније...

Председник већа: Јесте ли се [REDACTED] такође вратили?

Сведок [REDACTED]: Јес, јес, пошто он није био у њиховој јединици, шта ли, не знам.

Председник већа: Је ли он знао да ће тамо бити некога?

Сведок [REDACTED]: Не знам, ми смо ишли да видимо да ли се може још шта помоћи.

Председник већа: Је ли Вам он рекао како је он сазнао, ко га је обавестио, ко га је послао?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Је ли то место иначе ваше подручје, [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јес.

Председник већа: Да ли сте нешто Ви [REDACTED] после [REDACTED] око тога што сте урадили?

Сведок [REDACTED]: Нисмо ми били задужени за то, ми смо могли изићи, отићи негде овако а за те увиђаје нисмо били.

Председник већа: По Вашем виђењу, јесте ли ви били тамо службено или само у помоћи?

Сведок [REDACTED]: Па ја сматрам да је била дужност отићи видети шта се дешава, што се пуца, да је била дужност пошто је вријеме било такво.

Председник већа: Кад је била дужност, кажем, је ли није требало ипак нешто напишете, ставите на папир шта сте затекли?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па то треба надлежни, неко од надлежних је писо нешто ту. Ја сам мого само рећи, пошто нисам имо ту власт да ја пишем.

Председник већа: Пре те [REDACTED] године кад су Вас звали у [REDACTED], чини ми се, да дајете ову изјаву која је овде из које сам Вам то читао, је ли Вас неко саслушавао, испитивао било шта у том смислу да описујете за тих 20 година шта сте Ви видели, шта се десило?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Можда чланови већа имају неко питање? Добро, ако нема никаквих додатних питања онда је то све што смо... Додатно питање тужиоца.

Заменик тужиоца: Ви сте питали да ли остаје у свему, остаје у свему, али да не остане с неким горким утиском да нешто нисте хтели да нам кажете. Ово што Вам је мало пре суд предочио да сте рекли [REDACTED], такође сте тада рекли „[REDACTED]“

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца: „[REDACTED]“

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца: Шта не?

Председник већа: Колико схватам тужилац Вам предочава оно што је на овој изјави из које сам ја мало пре читао.

Заменик тужиоца: Да, управо то од [REDACTED], да.

Председник већа: Да будемо јасни, у Томашици, у Сасини?

Сведок [REDACTED]: То насеље, није насеље него то је село измешано, не знам како бих реко сами Хрвати, мислим, можда нисам изјаснио се добро али ту и Срби и католици живе.

Председник већа: Рецимо да Срба има више овде?

Сведок [REDACTED]: Добри су, Срба има више ја, то је тачно, али је измешано, није баш оно да је...

Заменик тужиоца: Да ли има неки део улице села где живе Хрвати?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не знам баш само да нема ни једне куће...

Заменик тужиоца: Добро, ајде онда нешто лакше да Вас питам. Објашњавали сте после кад сте се вратили поново, онда сте тачно поменули оно што Вас је мало пре судија питао која је то кућа, Ви ништа нећете да кажете али тада сте рекли да је то кућа [REDACTED], тад сте то знали.

Сведок [REDACTED]: Нисам, ја иначе слабо по имену знам, а можда је питато да ли је његова кућа па сам ја реко да, а овако што се тиче и не знам.

Заменик тужиоца: Па је ли то кућа [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам, вјерујте, знао сам неке људе овако али по имену чија кућа не знам.

Заменик тужиоца: Има ли неки разлог да се сада мање сећате него тада?

Сведок [REDACTED]: Могуће, али по имену, мислим стварно не знам, можда сам реко да али...

Заменик тужиоца: Значи можда сте рекли.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Али нисам сигуран да ли је то његова кућа, по имену не знам.

Председник већа: Добро, кад смо већ код тога да ли Вам је [REDACTED] рекао ко је, било неке пуцњаве и тако то сам схватио, него ко је кога, ко је настрадао, јесу ли побијени неки Срби или Хрвати или неко трећи, је ли било речи о томе и да ли је то било битно?

Сведок [REDACTED]: Није било, то је после можда дан један се чуло да су Хрвати побијени. Кад је увиђај прошо и све и сазнало се онда, у селу чуло.

Председник већа: Тврдите када сте пошли тамо са [REDACTED] да нисте знали да ли су Срби у питању, да ли су Хрвати, ко је пуцао на кога?

Сведок [REDACTED]: Нисам, откуд сам могао знати.

Председник већа: Добро, као што сам рекао то би онда било то од Вас као сведока. Вама хвала на доласку, то је ипак било од значаја за овај поступак овде а као што знате Ви имате право да Вам се надокнаде трошак који сте имали до Београда и за повратака, да ли тражите да Вам се ти трошкови надокнаде?

Сведок [REDACTED]: Па бар превоз.

Председник већа: Ја видим овде за аутобуску карту, додатни превоз овде исхрану, наравно у смислу доручка или тако нешто, и од [REDACTED] опет до Вашег места, о чему сте већ овде доставили и карте, тако да добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведоку [REDACTED] на име трошкова доласка и повратка исплати износ од 8.000,00 динара.

Тако то можемо урадити у тој валути, што ће Вам се одмах после претреса и исплатити, тако да сте слободни. Захваљујем још једном.

Сведок [REDACTED]: Да ли смијем ја упитати нешто овако, не?

Председник већа: Ајде док ја пакујем ово. Кажите, шта?

Сведок [REDACTED]: Нешто ми није било јасно у позиву овоме, пошто тамо пише сведок против тог и тог, а да ли то има нешто, човека знам...

Председник већа: Ви сте сведок истине, дакле, а не против, а поступак кривични се води против некога, а сад да ли је оно што Ви кажете или што ћете рећи да ли је истина на страни оптуженог или није то је друга ствар и о томе Ви не морате да бринете.

Сведок [REDACTED]: Добро, хвала, ако је све то...

Председник већа: Сведок је сведок.

Сведок [REDACTED]: Је ли то све?

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: Довиђења.

Председник већа: Довиђења. Остаје нам да чујемо ваш став, пре свега за сведоке ██████, не толико ██████, колико ██████, а и за друге који су овде у оптужници предложени, нарочито сада у овом тренутку када смо оне, па рекли би се оно колико-толико очевице, односно кључне сведоке већ чули поновљено, како је већ морало да буде. Изволите.

Заменик тужиоца: Па ево судија, ако се одбрана сагласи ја бих предложио да се прочитају сведочења ова два недошавша сведока, нема разлога да не верујемо да је ██████ преминуо, наравно ако Ви мислите да сачекамо ипак да добијемо званично извод из матичне књиге умрлих, то ћемо поштовати и предложио бих и обзиром на године и за ██████ да се то прочита али ме мало збуњује овај податак да је он спреман да видео-линком, пошто мислим да је исто компликовано да ако је неко стар и болестан и не чује онда је и то за њега прилично велики напор. Ето то су предлози за ова два сведока, а за ове остале слажем се и да ако мислите да нису важни да смо ове најважније саслушали да и то прочитамо.

Адв. Драгиша Слијепчевић: Судија, у односу на ██████ с обзиром да је извештај да је умро, а немамо званични извештај да је умро, не можемо да читамо исказ његов док добијемо званични извештај, а што се тиче осталог сведока овога ██████, сагласан сам са предлогом тужиоца. Ми других предлога немамо, све доказе које је тужилац предложио ми прихватимо, то смо се и раније изјаснили.

Председник већа: Само желим да будемо јасни око тога. Ми смо раније пре него што сте Ви ступили у поступак до чега је морало доћи овде већ чули ██████ и ██████. Да ли сте сагласни да оно што смо тада од њих чули да то прочитамо или је потребно да њих позивамо поново? То су ипак ваши ако ви не исистирате ми нећемо, ми смо их чули све је ту на папиру што је и о томе се ради а то су сведоци пре свега које сте ви предлагали и због тога Вас посебно на то питам, за ове остале сељаке, мештане ајде да кажем села Сасине и Томашице који нису очевице то је друга ствар, али ово су за вас је било важно да њих чујемо. Да ли треба да их зовемо поново или не?

Адв. Драгиша Слијепчевић: Господине судија, прочитамо то, нема потребе их звати и вући по судовима...

Председник већа: Морао сам да питам најдиректније. Добро. Ми сада бисмо могли да, у реду. Да проверимо, мада кажем ми смо проверили пре 15 минута али то се може изменити, овај, за дан 30. јун пре подне за све суднице, судница 2 је свакако нама слободна али да видимо судницу 3 а судница 2 је такође слободна. У реду, дакле,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одложи.

Наставак главног претреса заказује се за:

30. јуни 2015. године, у 09:30 судница број 2

Она је тада слободна. Мада би нам и ова овде била сасвим довољна али то није од значаја.

Дакле, што је саопштено присутнима те исте не позивати писмено.

Тражити путем правне помоћи и уз помоћ дакле службе суда извод из матичне књиге умрлих или смртни лист како год се то тамо назива за [REDACTED] да бисмо то сасвим званично утврдили.

Упутити позив [REDACTED], оном који данас није приступио на претрес, хоћу само да будем директан сасвим, односно да и то поменемо мада се то може закључити из онога што сте ви рекли. Имамо овде две даме оштећене дакле, рођаке погинулих наведених у оптужби, то јест [REDACTED] иначе, које су овде већ пред судом биле [REDACTED] године, саслушаване, оне нису биле присутне на месту догађаја, њихова сазнања у том смислу. Дакле, оне су превасходно овде оштећене, њихова сазнања су онако из друге руке јел, оно што су им други испричали. Да ли је потребно њих позивати или не? Кажем оне су оштећене.

Заменик тужиоца: Предлог је да прочитамо њих ...

Председник већа: Ви сте били ту кад су оне биле, сетите се.

Заменик тужиоца: То је [REDACTED] година.

Председник већа: Једна од њих је она госпођа [REDACTED] чује.

Опт: Мирослав Гвозден: Старији су људи доста, сећам се добро.

Председник већа: Једна, [REDACTED] јесте.

Опт. Мирослав Гвозден: Да. И у [REDACTED] и овде у истрази, сећам их се свију.

Председник већа: Је ли потребно да их позивамо? У реду, онда овај. Њих нећемо ни позивати следећи пут дакле, ако будемо [REDACTED] могли да чујемо, ако не, читање писмених доказа и можете се припремати за завршне речи онда у том случају. Још једну ствар само ћу овај, мада мислим да смо то учинили још док је био адвокат господин Гугл, у вези са једним питањем онако уставно-правно па самим тим и кривично-правно дакле, ако га је он поставио. И мислим да је то већ иначе на записнику али ја ћу то свеједно прочитати сада и овом приликом а то је и налази се у списима нормално, али свеједно у вези са оним питањем које је ранији бранилац навео. Министарство спољних послова наше дакле, Републике Србије нас обавестило дописом од 30. октобра 2013. године, да је Босна и Херцеговина приступила IV Женевској Конвенцији о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године, и Другом допунском протоколу о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба дана 31. децембра 1992. године. То је податак који смо дакле тражили преко Министарства спољних послова што је био једини, наравно преко Министарства правде што је био једини прави начин да се ова чињеница установи или бар најлакши и званичан. То сам

само хтео да поменем овом приликом а дакле, следећи пут читамо ове писмене доказе и кажем очекујемо и завршне речи у том смислу ако нема, а схватам да нема неких додатних предлога у овом предмету наравно уз читање писмених доказа, ту могућност наравно да се странке и бранилац овај, да стави своје примедбе или своја запажања о тим доказима и о њиховом значају и тако па је то оно што је за следећи пут предвиђено. Добро.

Окончано у 10 часова и 22 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА